

תת"ע 8741/10/19 - מדינת ישראל נגד מנסור דאליכי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8741-10-19 מדינת ישראל נ' מנסור דאליכי
תיק חיצוני: 90119608280

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מנסור דאליכי

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בתאריך 20/11/19.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם מעיון באישור המסירה הזימון חזר מסיבת "מען בלתי מספיק".

הנאשם מוסיף כי ייגרם לו עיוות דין כי הוא לא השמיע את דבריו בבית המשפט וכי יש בגזר הדין פגיעה בפרנסתו.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומפנה לאישור המסירה, וטוענת כי הזימון "לא נדרש" ולכן מדובר בחזקת מסירה כדין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על שני חלקיה.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא אכן נשלח לכאורה לכתובתו הרשומה של הנאשם (וזה אינו טוען אחרת), חזר מסיבת "לא נדרש" (ואל כפי טענת הנאשם). בנוסף, על גבי אישור המסירה צוין מספר ת"ז של הנאשם וניתן להיווכח במועד המסירה, בשם המוסר ובחתימתו בצורה ברורה.

תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשה הנאשם. הנאשם כלל וכלל לא התמודד עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבל זימון לדין לא התייחס

לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה (ר' עפ"ת 18-12-37016 נבואני נ' מדינת ישראל [25.12.18]).

לא למותר לציין, כי טענותיו של המבקש הועלו מפי בא-כוחו ולא גובו בתצהיר, בירור או כל חומר ממשי שיתמוך בטענה. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קרא ברע"פ 1771/19 ליאור עבודי (11.7.19):

"באשר לטענת המבקש 1 כי אין חובה לצרף תצהיר לבקשה להארכת מועד מקום שהבקשה מבוססת על טענות משפטיות בלבד, הרי שבבקשתו להארכת מועד להישפט טען המבקש 1, בין היתר, כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס בדואר. אין חולק כי מדובר בטענה עובדתית, ומשכך, בצדק נקבע כי לא עלה בידו לסתור את חזקת המסירה מקום שטענתו זו נטענה בעלמא וללא כל תימוכין. כבר נפסק בבית משפט זה כי "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, [פורסם בנבו] פסקה 35 (25.3.2018))."

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

באשר לטענה השניה בדבר חשש לעיוות דין, המבקש טען שלא קיבל את יומו בתית המשפט, אך לא פירט בבקשתו כל נימוק הגנה -

"משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט" (רע"פ 9019/17 מקסים סדובי הנ"ל).

מכל מקום, "לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' שבט תש"פ, 30 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.